

[Enggaard.]

dette område præget af en stadig forbedret støtte ud fra en erkendelse af vigtigheden i, at samfundet i fremtiden investerer i uddannelserne i højere grad end hidtil. Det fremsatte lovforslag er et skridt på vejen eller, om man vil, en overgangsløsning med en række rigtige tendenser i sig.

Jeg kan principielt tilsiqe støtte til forslaget om en vis omlægning af kursistkategorierne til en mere naturlig opdeling. Jeg kan give støtte til princippet om, at man fastlægger 18 år som grænse for optagelse af lån med statsgaranti, samt til forslaget om, at man udstrækker bestemmelserne for støtte til lærlinge til også at omfatte Færøerne.

Den foreslåede udvidelse af lånegrænserne for de statsgaranterede lån er jeg tilfreds med. Jeg tror, at en sådan udvidelse allerede i nogen tid har trængt sig på, og at den nye bestemmelse vil give anledning til en meget væsentlig udvidelse af disse lånebeløb, ifølge bemærkningerne forventeligt mindst 50 mill. kr. Ikke mindst for den del af de uddannelsessøgende, som er så langt fremme i forløbet, at målet er i sigte, er disse lån velegnede. Den nye mulighed, som låntagerne nu har for skattemæssigt at trække de tilskrevne renter fra, når disse betales, vil efter min opfattelse desuden give rimeligere tilbagebetalingsvilkår, end man i dag kender det. Jeg håber, at også disse ting kan indgå i overvejelserne om fordelingen imellem lån og legater.

Vi har fra venstres side i de senere år gentagne gange rejst problemet om de såkaldte brud-erklæringer. Disse brud-erklæringer fremkommer i stigende omfang og vel ikke mindst i begyndelsen af studierne. Jeg ønsker gerne, at vi i forbindelse med behandlingen af dette forslag kan tage problemet op med henblik på at få dette system afløst af et mere hensigtsmæssigt, der tager rimeligt hensyn til de tilfælde, som brud-erklæringerne var tænkt som en hjælp for, men som samtidig fjerner fristelsen til at afgive forkerte erklæringer med hjælp til de forkerte som følge. Det kan efter min opfattelse ikke accepteres længere, at man har en tilstand, hvor det offentlige må anlægge sag mod et større antal uddannelsessøgende, som det nylig er sket i Århus, for at skabe klarhed over de reelle forhold. Jeg vil gerne

spørge ministeren om, hvilke muligheder der efter ministerens opfattelse eksisterer for at hidføre en ændring af dette forhold nu. Fra venstres side ønsker vi det meget stærkt.

Hvad angår de to øvrige forslag, der er fremsat af venstresocialisterne om en uddannelsesløn på 13.000 kr. og af en række socialdemokratiske medlemmer om at beslutte en endelig reform i indeværende år, skal jeg kun sige, at de efter min mening bør henvises til samme udvalg som regeringens forslag.

Grethe Philip: Undervisningsministeren har fremsat lovforslag om udbygning af ungdommens uddannelsesfond dels med 20 mill. kr. som genbevilling og dels med en forhøjelse i år herudover på 50 mill. kr., i alt altså 70 mill. kr., der skal lægges oven på de forhøjelser, der sker ifølge loven på grund af stigning i pristal og i elevantal.

Forhøjelsen på de 50 mill. kr. foreslås fordelt således, at der sker en relativt stærk stigning i støtten til lærlinge og til elever i folkeskolen og i gymnasierne, der hidtil har været forholdsvis beskedent dækket ind af ungdommens uddannelsesfond. Desuden foreslås der en forbedring af de uddannelsessøgendes muligheder for studiefinansiering gennem optagelse af statsgaranterede bank- og sparekasselån, således at de studerende kan nå op på 10.000 kr. i stipendier og lån fra henholdsvis ungdommens uddannelsesfond og statsgaranterede lån. Og endelig sker der ifølge forslaget forskellige overflytninger af uddannelsessøgende fra én støttegruppe til en anden.

Det er hovedtrækkene i det lovforslag, der er fremsat, og jeg kan straks sige, at det radikale venstre kan støtte disse forslag. Nogen større argumentation herfor skulle i og for sig ikke være nødvendig. Vi ved, at mange af de studerende sidder overordentlig hårdt i det, hvad det økonomiske angår. Vi ved, at der findes unge studieegnede, som ikke kan klare det økonomisk og derfor er bange for at gå ind i et studium, og vi ved også, at mange universitetsstuderende tager erhvervsarbejde i studietiden i større udstrækning, end det er hensigtsmæssigt for studierne, og at dette forlænger studietiden. Ikke mindst det sidste, den forlængede studietid, må stærkt beklages i en tid med